

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

2

ZPRAVODAJ VI. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY AMATÉRSKÉHO DIVADLA

KVĚTEN 1997

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 1997 POLÍBENA!

Letošní přehlídka byla již tradičně (přesto inovovaně - o tom však později) zahájena na Karlově náměstí před Malovaným domem. Průvod obkroužil část náměstí, kde sličné mažoretky, třech věkových kategorií, za zvuku řízných reprodukováných pochodů předváděly své umění. V čele průvodu, za vlajkou města, kterou nesl sličný jinoch, se vezla stojic v bílém osobním voze zn. Felicia trebičská divadelní múza v šatech, které lze zařadit do období od 30tých let až po současnost, a s ní se vezli (mimo čísi zřejmě divadelní děcko) ještě 2 ředitelé (Marek Buš a Jaroslav Dejl). Posledně jmenovaný se ujal mikrofonu a přivítal jmenovitě všech 13 souborů, které se letošní přehlídky zúčastní, hosty přehlídky z MK ČR (PhDr. Zuzanu Malcovou, dr. Janu Vondrákovou, Růženu Polendovou), z ARTAMA (PhDr. Slávku Šrámkovou a Lenku Lázňovskou), porotu v čele s profesorem Janem Císařem, ředitelku Muzea loutkářských kultur z Chrudimi Alenu Exnarovou, zástupce SČDO pány Václava Müllera a Dušana Zakopala a zástupce starosty města ing. Pavla Janatu, kteří všichni všem zamávali a pan místostarosta mj. řekl: „Dámy a pánové, vážení hosté, milí spoluobčané. Dovolte mi, abych i já jménem města Třebíče, které je vyhlášovatelem národní přehlídky amatérského divadla Divadelní Třebíč 1997, vás také přivítal všechny v Třebíči a abych vám popřál, aby se vám v Třebíči líbilo... Já, když jsem uvažoval o tom, co tady na zahájení říct, tak jsem si uvědomil, že máme vlastně národní přehlídku amatérského divadla, hovoříme o amatérských divadelních souborech a mám dojem, že se nám jaksi vytrácí to krásné slovo ochotník a ochotnické divadlo. Vždyť to je krásné české slovo, má základ ve slově ochota a to je něco úžasného, to je něco, co mám pocit, že se nám vytrácí v posledních letech i obecně. Myslím si, že je to velká škoda, proto bych se přimlouval za jakési oživení, za renezanci slova ochotník a ochotnické divadlo a v tom obecném slova smyslu bych byl rád, kdybychom občas byli ochotníky všichni, v tom smyslu, že jsme a budeme ochotní čas od času udělat něco jen tak z lásky a nic za to neče-kat.....v tuto chvíli můžeme považovat Divadelní Třebíč 1997 za zahájenou.“

Nebyla to pravda. Ředitel má vždycky pravdu a tak Jaroslav Dejl upozornil, že přehlídka může být zahájena až po líbacím rituálu divadelní múzy. Ta nejprve za potlesku a výkřiků „hurá“ obšťastnila polibkem pouze místostarostu a profesora Císaře, po krátkém odpočinku pak ještě další členy poroty. Po takto provedeném aktu se oficiální hosté sešli ještě s pořadateli přehlídky a zástupci souborů v salonku Malovaného domu ke krátkému neoficiálnímu společenskému setkání. Přivítat účastníky přehlídky přišel i pan přednosta Okresního úřadu ing. Karel Müller, který si přinesl s sebou dnes již legendární slamák, který by měl přinést pěkné počasí a dobrou pohodu až do neděle. Všichni si zde byli navzájem představení a připili si společně sklenkou bílého vína na dobrý průběh přehlídky.

Pok

DVĚ VÝSTAVY

Ředitel přehlídky Jaroslav Dejl zahájil v předsálí Národního domu výstavu o profesionálním divadle, které zahájilo svou činnost před více jak 50 roky právě v Třebíči - Horáckém divadle z Jihlavy. V Třebíči působilo 2 roky a poté se přestěhovalo do Jihlavy, ke škodě města i okolí (což si zřejmě tehdejší radní neuvědomovali).

Výstava o historii a současnosti je zajímavá především v tom, že se v Jihlavě podařilo vybudovat a otevřít i přes složité podmínky novou divadelní budovu. Jaroslav Dejl připomenul, že v Třebíči je v polotovaru kulturní centrum. Město a jeho obyvatelé by si jistě zasloužili odpovídající kulturní stánek hodný toho jména. Národní dům, jeho divadelní sál má jistě svou atmosféru, svého ducha, ale dnešním potřebám standardního divadelního sálu nevyhovuje. To lze Jihlavě jistě závidět. Mají sice jiné s budovou spojené problémy od ekonomicko provozních až po dramaturgicko umělecké, ale to jsou problémy, které jsou řešitelné tak, aby divák měl chuť si najít do jihlavského divadla cestu (třeba i z Třebíče).

V poslední kóji před vstupem do sálu je svým rozsahem poměrně malá ale obsahem dostatečně zajímavá výstava SČDO, o které promluvil Dušan Zakopal. Jedna část se týká činnosti divadelních ochotníků v Daruvaru v Chorvatsku, kde žije česká menšina a ochotnické divadlo se zde hraje právě 100 let. Díky přispění Artama mohl pan Vladimír Dědek přispět k těmto oslavám svou přímou pomocí - nazkoušet a uvést s chorvatskými ochotníky k oslavám 100 let ochotnického divadla v Daruvaru jednu inscenaci. Druhou část výstavy tvoří fotografie z letošního již 25. ročníku monologů a dialogů Poháru SČDO včetně fotografií letošních vítězů i účastníků minulých ročníků.

Ačkoliv se zdá, že obě části výstavy jihlavského divadla a SČDO nemají přímou souvislost, hovoří obě o snaze hledat a najít cestu k současnému divákovi.

Pok

Rádobydivadlo Klapý Henrik Ibsen - Ladislav Valeš P.G. aneb „Romantickéjeh příběh“

Je to Ibsen nebo to není Ibsen? Toť otázka! Motivy, situace a postavy samozřejmě jsou z Ibsenovy hry. Ale samo jejich řazení a hlavně jejich celkové vyústění je záležitost zcela jiná. Zatímco u Ibsena je text Peer Gynta kritikou romantického stanoviska, které vede k přepjatému individualismu a k bezohlednému egoismu, pak ve Valešově inscenaci jde o jakýsi velmi přímočarý, až jednoduchý příběh, který končí neobyčejně šťastně.

Hlavní, zestárlý, ale také zmoudřelý hrdina najde po mnoha letech starou Solveig, která mu odpustí to, že ji bez příčiny opustil. A odchází do nového života doprovázen neobyčejně přátelským gestem Zelené princezny, které před tím také ublížil. Dá se tomu vlastně říct krásná pohádka, kde v podstatě zlo zmizí a zůstane všeobecné odpuštění a smíření. Také by se tomu dalo říci happy end, jenž velmi nápadně připomíná různé pokleslé příběhy o zpočátku špatných a posléze dobře skončených láskách.

Takže v tomto smyslu to skutečně Ibsen není a v zásadě se na tuto inscenaci musí pohlížet jako na zcela svébytné dílo, které se Ibsenem - či spíše částí jeho dramatického textu Peer Gynt - inspirovalo. A pak tedy si toto dílo stanovuje svá vlastní kritéria a základní otázka zní: Dokázalo svým vnitřním uspořádáním naprosto přesvědčivě vyslovit to, o co mu šlo a svým základním principem stvrdit svá východiska i cíle?

A tady samozřejmě vznikají jisté problémy. To slovo samozřejmě znamená, že celá tato inscenace je velmi odvážnou a svým způsobem velmi účtyhodnou záležitostí. Je to opět jedna z těch inscenací Ladislava Valeše, která provokuje, možná i šokuje a staví sama sobě velmi vysoké cíle. A odtud asi musí být tato inscenace posuzována. Má své problémy, není vždycky a všude přesvědčivá v tom o co usiluje, ale rozhodně je ji třeba brát velmi vážně a řešit či hledat odpovědi na tyto problémy v podstatě na úrovni, která není tak obvyklá a častá.

Jan Císař

Šumavský ochotnický spolek Prachatice Carlo Goldoni MIRANDOLINA

Mirandolina je jednou z nejhranějších a asi také nejpobulárnějších komedií Carla Goldoniho. Ale je to zřejmě také jedna z nejtěžších komedií k inscenování. Neboť její základní příběh je velmi jednoduchý a celkem velmi brzo je jasné o co jde i jak to asi dopadne. Takže přitažlivost pro diváka a komediální ladění se musí zrodit z důmyslně a chytře provedených a rozvedených charakterů postav. Tím je také řečeno, že prachatický soubor si zvolil úkol nelehký a nasadil si velmi vysoko svou laťku.

Základní smysl situací, pokud jde právě o vedení příběhu, se mu podařilo sdělit čitelně a přehledně. Režisérovi a upravovateli Petru Soumarovi se dále podařilo velmi dobře proškrtat text a tím také napomoci tomuto zpřehlednění. Problémy ovšem nastávají tam, kde jde o ono rozvíjení charakterové kresby. Soubor nepochybně má jistou kvalitu, kterou můžeme nazvat vnitřním temperamentem. Hraje nejenom se zaujetím, ale i s potěšením, chutí, a jak se s oblibou dnes píše ve

sportovních referátech, s plným nasazením. To ovšem přece jenom nestačí na to, aby se se vši invencí a bohatostí dařilo ve všech postavách budovat přesný a smysluplný dialog, a tento dialog dovádět dále i k dalšímu prohlubování charakteru.

Představení začalo velmi svižně, rychle, herci mluvili srozumitelně, sdělovali základní význam jednotlivých replik. Postupně se ovšem tato kvalita začala ztrácet, bylo vidět to, o čem už byla řeč. Že příběh nestačí dále nést celek představení, a že režijní ani herecké řešení situací nenačází stále nové a nové varianty.

Takže v zásadě se dá říci, že tato inscenace Mirandoliny zůstala na téže úrovni, na jaké zůstávají většinou inscenace této hry

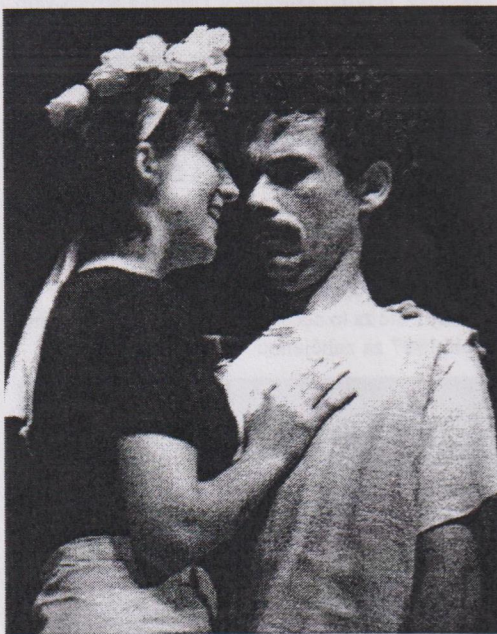
na českých jevištích.

Někde to zajiskřilo, objevil se dobrý nápad, jindy nastalo cosi, co se dá nazvat pomalým a ne příliš nápaditým plynutím dialogu a děje tak, jak to předepisuje text.

Jan Císař

DS Domu kultury v Kroměříži Ernest Bryll „MALOVANÉ NA SKLE aneb JÁNOŠÍK“

Inscenace, přes nepochybnou chuť souboru si jevištně nejen zahrát a zazpívat, ale do jisté míry si i v dobrém slova smyslu zařadit, otvírá jisté otázky.

První se ptá po vztahu iscenátorů k textu, po vztahu k tématu, které chtěli nastolit. Druhá otázka se pak nutně vztahuje k způsobu jak téma a osobní vztah k němu realizovali. Ono jak, jakými prostředky známou událost zpracují, je klíčové, neboť příběh zbojnický je notoricky známý.

Jevištní výklad textu do značné míry rezignoval na obvyklé budování a řešení dramatických situací. Smy-

sl situací - byť ne vždy důsledně - hledal v obraznosti, odvolávající se na gestiku lidových obrázků, tedy ve vizuálním oslovení, se dotýkal archetypální paměti, kterou v sobě všichni nosíme, byť ukrytou kdesi v nevědomí.

Tato obraznost přesně, tedy významově, zasáhla příkladně v situacích narození a smrti Jánošíka, a v emotivních okamžicích kolem touhy muže

po ženě. Soudím, že tento způsob výkladu situací by mohl být zajímavý nejen divácky, ale být i odpovědí na divadelní myšlení divadlem. Avšak v tomto případě (ale i ve tvaru tak jak je) by nebylo na škodu znovu se zamyslet nad dramatickostí sváru, který do „zbojnické story“ vnáší mýtické bytosti Anděl, Dábel a Smrt, neboť přes ně k nám promlouvá nejen baladická naléhavost předlohy, a tedy i výpovědi, ale především přes ně vzniká dramatická naléhavost, na kterou režijní výklad záměrně rezignoval.

Škoda je hudebního a pěveckého potenciálu souboru, který přes unifikovaný „umtata“ rytmus ve sborech ruší poezii textu i poetickou sílu, již hudba dokáže oslovit.

Vím, že předchozí řádky směřují spíše na vrub režie než k hercům, ale zamýšlet se nad otázkami máme přece právo i povinnost všichni. Vytkl, ba zavrhl bych pouze jedinou věc, kterou je zbytečné a hloupé rámování inscenace do principu „dvorečku“.

Vladimír Zajíc

Je zbytečné!

AUTENTICKÁ VÝPOVĚĎ JÁNOŠÍKA NA ŽELEZNÉM HÁKU O MALOVA- NÉM NA SKLE...

Jak se váš soubor pane Jánošíku „dostal“ k Malovanému na sklu?

Jééé... to máte těžký (protažený vokál není způsoben karabáčem, byly kladeny pouze ústní otázky), nás totiž režíruje ze Slováckého divadla Karel Hoffmann a ten to prostě donesl. Vzhledem k sestavě, kterou v divadle máme, prostě vybral tuhleto hru, protože už nějaké roky zpátky děláme s muzikou. Není to naše první inscenace s muzikou.

Jak k předloze přistupujete - je to pro vás muzikál?

Hehehehe (příjemný smích, nedá se na psacím stroji popsat), neřekl bych, je to trochu muzikálovější, je tam těch písniček hodně, něco tak mezi.

O čem je pro vás Malované na skle? A pro diváky?

O čem pro nás je? Áááá (protažený vokál není opět způsoben násilným vymáháním odpovědi tazatelem). Nevím co to může být pro diváky, pro nás je to prostě vztah mezi mužem a ženou, chlapi a děvčata, zlem a dobrem, životem a smrtí, to se promítá v jednotlivých obrazech. No a do toho je trochu zamontován Jánošík, a z druhé strany Jánošík a děvčata. Je to vlastně o životě.

Pro vás je důležitější příběh, nebo to co chcete vypovídat vy?

Celé to divadlo vlastně děj nemá, nemá to dějovou linku. Jsou to vlastně jednotlivé obrazy, které představují jakoby děj.

Pokud jde o dnešní představení - jak se vám hrálo, jak jste vnímali odezvu?

Odezva byla pěkná, trochu rušili diváci, kteří mluvili dost nahlas, ta mládež ze školy. Ale celkem to bylo příjemné. Z naší strany si myslím, že to nebyla ta nejlepší verze, povedlo se nám to už lépe (ono se hůře hraje na cizím hřišti - vsuvka tazatele), doma je doma. Dále byl Jánošík dotazován na spolupráci s profesionály - v odpovědi uvedl, že s panem režisérem spolu dělají již sedmou inscenaci, s paní choreografkou poprvé a jsou s ní také velice spokojeni -(autentická výpověď):...má k nám velice dobrý přístup, dovede vycítit co dovedeme, vychází z našich možností, choreografii dělala podle toho, co kdo je schopen. Naučila spoustu kluků třeba tančit. Je to i výborná práce dovnitř souboru.

Jak se Vám líbí v Třebíči?

Za tu chvíli co jsme tady jsme se po Třebíči neměli čas podívat. Podíváme se teď, ale Třebíč, jak jsme ji projížděli, je takové pěkné starší město. Mám asi nevýhodu srovnávat. Kroměříž sama o sobě je velice krásná, chaaaa (upřímný smích - poznámka tazatele), srovnávat jiná města s ní, to je dost složité. Tazatel na závěr poděkoval za odpovědi a Jánošík poděkoval za otázky.

Pok

BEZPROSTŘEDNÍ DOJMY LADISLAVA VALEŠE PO PŘEDSTAVENÍ:

Nejdříve obligátní otázka. Jak se vám hrálo a jak jsi spokojen s představením?

Hráli jsme v tomto prostředí před dvěma roky, ale dnes jsme byli trochu handicapováni pubescentním publikem, které mělo problém samo se sebou, ale i s jinými věcmi. Asi špatně tady vzadu viděli a museli si vlézt dopředu. Smekám proto před souborem, já jsem je na to sice upozornil, ale nevzdali to, snažili se, hráli. Podle mého názoru se to trochu táhlo, ale jsem spokojen. Vyrovnali se s tím se ctí. Jsem spokojen.

Po kolikáté už hrajete na Divadelní Třebíči?

Podruhé. Poprvé to bylo před dvěma roky s Lorcou.

Jak dlouho ještě na přehlídce pobudete a co všechno chcete uvidět?

Zůstává nás tu asi deset až do neděle. Chtěli bychom především vidět všechna představení a také se porozhlédneme po městě. Když jsem tu byl posledně, tak jsem ani nevěděl, kde je náměstí. Podíváme se na basiliku, navštívíme zámek a všechno, co bude možné. Třeba i Slavnosti piva. Děkuji za rozhovor.

kš

DNES UVIDÍTE

inscenaci **Macheath K. Superstar aneb Žebrácká opera** v nastudování Divadla Jesličky ZUŠ Na Stězině z Hradce Králové. Mezi autory, které soubor u tohoto titulu uvádí, najdeme Johna Gaye, Bertolta Brechta, Václava Havla a Alexandra Gregara, který je zároveň režisérem inscenace. Původní Žebráckou operu napsal anglický básník, satirik a dramatik John Gay (1685 - 1732) a slavnou premiéru měla v Londýně v r. 1728. Alena Urbanová hru výstižně charakterizovala ve své recenzi v Divadelních novinách: Gay nebyl ani první, ani sám, kdo si všiml, jak je jeho společnost zkorumpovaná, jak vítězný boj na všech frontách vede chamtivost s morálkou. I mnozí jiní jeho současníci tepali z pozice osvícenců zlořády, útočili na ně ze všech stran. Jejich díla jsou však už zapomenuta, zatímco Žebrácká opera, jak je vidět, si podržela přitažlivost i pro velmi vzdálené potomky. Vděci za to autorovu šťastnému nápadu, který vytěžil z tehdejší neúměrné popularity italských oper. Jejich libreta byly příběhy sestavované tak, aby ber kde ber poskytovaly příležitost pro árie milostné i hrdinské, laškovně i intrikánské. S podmínkou, že šlechtetnost a láska nakonec přemůže i nejčernější intriky. Toto schéma aplikoval Gay na drsnou realitu zločineckého podsvětí, kde lotr strojí úklady zase jen lotrovi, stín šibenice je velmi konkrétní a o vítězství dobrého nad zlým tu vůbec nikdo neusiluje. Dokonale tím zabil dvě mouchy jednou ranou: vyumělkovaná forma zvýraznila, jak snadné je propojit tzv. velký svět s podsvětím, a naopak, nepatřičný obsah zironizoval formu. Tento dráždivě provokační paradox zajistil Žebrácké opeře nesmrtelnost a přilákal také velké množství nejrůznějších úprav. Klasikou mezi nimi asi zůstane úprava Bertolta Brechta z konce 20. let, doprovázená krásnými songy Kurta Weilla - jeho kramářská balada o Mackie Messerovi už málem zlidověla. České obecenstvo se s Žebráckou operou setkal ve variaci, jejímž autorem je Václav Havel. Dnes uvidíme inscenaci hradeckého souboru, která se sice všemi předchozími verzemi inspirovala, ale která je odrazem dnešní doby a jejích problémů. Připomeňme si, že Divadlo Jesličky na loňské Divadelní Třebíči zazářilo dvěma inscenacemi - dramatizací Čechovova Pavilonu č. 6 (hlavní cena přehlídky) a Klicperovou Weselohrou na mostě.

Americkou komedii **Motýli** Leonarda Gersheho uvede Divadelko Šmíra z Přerova. Námět k této hře autor získal z rozhlasového interview se slepým studentem práv, který za největší handicap považoval soucit ostatních. Bylo to v 60. letech, v době „květinových dětí“, a zdálo se, že všechny rozdíly psychické i fyzické lze překlenout jednoduše láskou. Přestože doba se radikálně změnila, zůstávají Motýli oblíbenou hrou, která dokáže zaujmout zvláště mladé lidi. Je dobře napsaná: má jednotu děje, času a místa, vtipné dialogy a přesvědčivě vykreslené charaktery. Zvláště lákavé jsou role mladé dvojice - Dona a Jill, které poskytují vděčné herecké příležitosti začínajícím hercům přerovského souboru. Divadelko Šmíra není v Třebíči nováčkem - v r. 1993 zde vystoupilo s inscenací hry Antonína Hodka Všechno nejlepší, Ferdo aneb Tato parcela je na prodej, které nastudovalo jako českou premiéru. Další přerovský soubor - Dostavník - se zúčastnil Divadelní Třebíče v r. 1992 s inscenací Žebrácké opery, v r. 1995 s Feldekovou hrou Jánošík podle Vivaldiho a v r. 1996 se prezentoval hudební komedií Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra Šest žen Jindřicha VIII.

K inscenaci Divadelního souboru Duha Polná bohužel nemáme dost informací, a proto si na odpověď **Kdo je tady slepice?** musíme počkat až na večerní představení.

Od Třebíče po Třebíč jinak také od přehlídky k přehlídce

Svaz českých divadelních ochotníků není třeba moc připomínat, neboť v řadě případů jsou oblastní výbory spolupořadatelé krajových přehlídek, ale přece jen pro ty, co nad zkratkou kroutí hlavou:

SČDO vznikl v roce 1969 a hnedle bude slavit své 30. výročí existence. Sdružuje divadelní ochotníky, jak činoherece, tak loutkáře.

Posláním SČDO je podílet se na rozvoji (vedle již uvedených oborů) uměleckého přednesu a dalších forem scénického projevu. Své poslání mimo jiné zabezpečuje i tím, že organizuje soutěže, přehlídky apod., podílí se na přípravě a organizaci přehlídek zajišťovaných jinými organizacemi (kulturními středisky), pečuje o vzdělávání svých členů organizováním různých seminářů, vydáváním metodických listů, informačních materiálů, zřizuje také odborné komise (skupiny) pro různé obory divadelní aktivity v rámci svého působení. SČDO je také vyhlášovatelem významných přehlídek: VENKOVSKÝCH SOUBORŮ s vyvrcholením ve Vysokém n. Jizerou, POHÁRKU SČDO - monology a dialogy s vyvrcholením v Přerově, DIVADLA JEDNOHO HERCE - letos v Čelákovicih, JEDNOAKTOVÝCH HER - bude v roce 1998. Protože se na těchto stránkách ZPRAVODAJŮ DIVADELNÍ TŘEBÍČE setkáváme již podruhé, dovoluji si jistě bilancování od minulé přehlídky. Co SČDO za tento rok „od Třebíče po Třebíč“ připravil, zorganizoval a „provedl“.

Národní přehlídka venkovských souborů se konala 13.10. - 18.10.1996 ve Vysokém n. Jizerou. Nominaci na Jiráskův Hronov získal soubor z Boleradice s inscenací Roku na vsi brí Mrštíků. Doporučení získaly soubory z Horních Moštěnic s Kishonovou hrou Byl to skrývan a z Karolinky s Kunderovým Jakubem a jeho pánem. Klub režisérů uskutečnil své pravidelné semináře - dílny - jak na Jiráskově Hronově, tak na přehlídce ve Vysokém n. Jizerou (podrobněji v okénku o KR SČDO). V pořadí již druhý seminář - dílna „Scénické svícení“, se uskutečnil na konci listopadu 1996 v Němčicích nad Hanou. Lektorem byl Václav Müller. Zúčastnilo se téměř 20 osob, více bylo nečlenů SČDO, z Moravy, ale také z Čech (Plzeň, Kladno). Vzhledem k dobrým zkušenostem a k příznivému ohlasu těchto seminářů mezi účastníky připravuje SČDO další seminář o „svícení“ na podzim letošního roku do Čelákovic. Na Jiráskově Hronově 1996 vystoupili vítězové 24 ročníků POHÁRKU SČDO spolu s interprety některých čapkovských monologů v samostatném bloku. Čapkovské monology spolu s bilancí a dramaturgií her brí Čapků mezi divadelními amatéry tvořily pořad uváděný ve spolupráci se Společností brí Čapků v Památníku národního písemnictví v Praze.

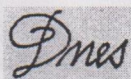
V nedávných dnech (19. a 20. dubna 1997) skončil letošní, již 25. ročník soutěže monologů a dialogů POHÁREK SČDO v Přerově. V oblastních kolech se zúčastnilo více než 100 účinkujících. Jubilejní ročník byl rozšířen o večerní galaprogram, který byl složen z vystoupení některých dřívějších vítězů předchozích ročníků. Dokumentačně je 25. ročník ve fotografii Ivoše Mičkala POHÁRKU SČDO zachycen (aspoň přibližně) v předsáli Národního domu.

Za dvěma je konání III. Národní přehlídky DIVADLA JEDNOHO HERCE v Čelákovicih, již je SČDO vyhlášovatelem. Dne 24. května t.r. se představí interpreti nejen textů činoherního typu „one man show“, ale také interpreti, sóloví vypravěči a herci pohádek a individuálních vystoupení s loutkou. Program je blíže uveden na plakátu. SČDO v roce 1996 se stal také spoluorganizátorem FEMAD (září 1996) v Libici n. Cidlinou a Seniorského divadla (listopad 1996 v Ostrově).

To byl jen malý výčet významných akcí, které SČDO připravil či se na nich podílel. Nutno podotknout, že ne nevýznamným podílem při zajišťování těchto akcí celostátního charakteru má grantová zástita poskytnutá ministerstvem kultury SČDO. Za činnosti SČDO je však třeba vidět velké množství obětavých jedinců, kteří nejen organizují, ale také shánějí potřebné finanční prostředky po nespočitatelných sponzorech a mecenáších ochotnické činnosti. Díky jim za to.

Snad ještě na závěr připodotknout, že v organizační struktuře SČDO hrají významnou roli Oblastní organizace se svými výbory, které navazují na centrum organizace - předsednictvo - se sídlem v Praze. Předsedou SČDO je Josef Doležal z Děčína. Blížší informace o organizační struktuře, kontaktech na oblasti a SČDO vůbec podám v každé době kdy mně zastihnete.

Dušan Zakopal
vedoucí rady Klubu režisérů

Čtvrtek 15. května 1997

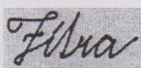
10,00 hod. Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
VS ND Gay - Brecht - Havel - Gregar
Macheath K. Superstar aneb Žebrácká opera

13,00 hod. Divadélko Šmíra Přerov
VS ND Leonard Gershe
Motýli

15,30 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

19,30 hod. DS DUHA Polná
VS ND Petr Vaněk - Jitka Smejkalová
Kdo je tady slepice?

22,00 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

Pátek 16. května 1997

10,00 hod. Divadelní studio D 3 Karlovy Vary
VS ND Oldřich Daněk
Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku

14,00 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

15,30 hod. DS Hraničář Rumburk
VS ND Daniela Fischerová
Báj

17,30 hod. Rozborový seminář
Malý sál Národního domu

18,30 hod. Přivítání souborů
Malovaný dům

20,00 hod. DS Jiřího Voskovce Sázava
VS ND E. Y. Harburg - F. Saidy - J. Voskovec - J. Werich
Divotvorný hrnec

DOPIS JAROSLAVA DEJLA PANU PROFESORU CÍSAŘOVI

Pane profesore! Je málo lidí, kterým rád a vždy řeknu PANE PROFESORE! Doba či cosi jiného znehodnotila to oslovení. Tedy PANE PROFESORE! Je cosi nádherného v tom, že Vy, ač byste nemusil, obléknete si bíločerné triko s nápisem Divadelní Třebíč a jdete.... To je oč tu asi běží. Budme hrdi na cosi, co má tradici a snad i malou historii. Historii? A doufám, že i v tom zelenobílém budete dlouho chodit.... To přeji Vám i Mirce!

Jarda Dejl

P.S. Myslím, že letos PANE PROFESORE by cosi jako taštička či hrneček paní Mirce prospěly, mohu-li už radit? Váš Vy víte proč! Ty loňské klobouky už vyšly z módy!

Včera jsme zahlédli mezi hosty Divadelní Třebíče vynikající herečku paní Ludmilu Čápkovou z Kroměříže, kterou si pamatujeme z Jiráskových Hronův - mimo jiné z Křišťálové noci Františka Hrubína, z Čapkovy Matky, Brechtových Pušek paní Carrarové....

Floroskop na dnešní den

15. květnový den je vhodný pro partnerské záležitosti, rodinné a společenské. Hvězdy vám budou přát, pokud budete chtít začít něco nového, nevšedního. Ovšem pozor na náhodné známosti. Zřejmě vás čekají příjemné zážitky, avšak nesmíte se nechat znejistit nenadálými změnami. Rozhodně si ponechte první dojem pro sebe, nedělejte ukvapené závěry a vyhněte se kategorickým prohlášením. Později by vás to mohlo mrzet. Pozor na kapesní zloděje, zvláště v MHD.

Redakce zpravodaje se obrací na P.T. ctěné publikum s prosbou, aby své dojmy, postřehy, názory si nenechávalo jen pro sebe, ale dalo je v plen široké veřejnosti prostřednictvím naší redakce!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Zpravodaj VI. národní přehlídky amatérského divadla - Divadelní Třebíč 1997
Vydává Městské kulturní středisko Třebíč, Sazba Akcent s.r.o., Třebíč